

Кыевскій Петаръ могила и Архимандритъ Перческій Инокентій Гызель, вѣче около оныя врѣмена, въ кои-то при помощь-тѣ на книгопечатниці-тѣ, хванали да ся размножавать всякаквы съчиненія, и да ставать всѣкому по-достѣпны. Съ такъвъ начинъ ся появили печатны *Житія Святыхъ* на Полскій языкъ отъ Латинскы источники, кои-то ся распрьснали и у Мало—россиѣ, и полегка легка съ прѣобладаніе-то на владычество-то и съ распространеніе-то на униѣ-тѣ, влизали въ употребленіе мѣжду народа. Въ прѣдпазваніе-то на всяко зло, кое-то могло да произлезе за православіе-то отъ такова начало, упомянуты-тѣ Богоугдны мѣжіе, потканени отъ ревность камъ Бога, захванали да събирать прѣведены-тѣ вѣче житія, и да прѣвождѣтъ другы іоше не-прѣведены; нѣ смѣрть-тѣ, коя-то е прѣдѣль на наши-тѣ начинанія, не гы оставила да довършѣтъ наченато-то дѣло. То было прѣдоставено отъ Бога другому мѣжю по-опытному и повече приготвленному на подобень трудъ. Такъвъ е былъ Димитрій Ростовскій, кой-то е събралъ, прѣвеъ и нарѣдилъ какъ-то трѣбва, житія-та на всичкы-тѣ св. угодници Божи, до колко-то е можѣлъ да издыри—По разны источники отъ разны языци.

Тыя житія, прѣведены въ надлѣжѣщій видъ, и